

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΝΤΖΟΣ Πρόεδρος Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Τολμηρές μεταρρυθμίσεις για να αλλάξει το πλαίσιο λειτουργίας της οικονομίας

- Θέσπιση νέων κανόνων λειτουργίας των αγορών
- Ενίσχυση της ρευστότητας των επιχειρήσεων
- Εξόφληση μέρους ή του συνόλου των οφειλών του κράτους προς τις επιχειρήσεις
- Προκήρυξη προγραμμάτων ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας
- Σύνδεση της παιδείας και της εκπαίδευσης με το παραγωγικό μας σύστημα

«Η κρίση να είναι η ευκαιρία για την αναμόρφωση του κράτους και των αγορών μας»

Ολες ανεξαιρέτως οι κρίσεις κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα οδήγησαν σε θεματικές αλλαγές σε σχέση με την κατάσταση που επικράτησε πριν απ' αυτές, τόσο σε πολιτικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο. Ειδικά για τις οικονομικές κρίσεις, αυτές ποτέ δεν ήταν αποτέλεσμα τυχαίων γεγονότων. Ήταν η κατάληξη σειράς αποφάσεων και ενεργειών, που ο συνδυασμός τους είχε ως τελικό αποτέλεσμα το ξέσπασμα μιας οικονομικής κρίσης.

Η παγκόσμια, αλλά βεβαίως η οικονομική κρίση που κυριαρχεί στη χώρα μας, ση-

✓ Για την έξοδο από την κρίση απαιτούνται αλλαγή του αντιπαραγωγικού κράτους, αλλαγή νοοτροπίας της κοινωνίας, διεθνής δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων

τήρηση των υφιστάμενων θέσεων εργασίας μέσα από την εφαρμογή των προσηφορότερων πολιτικών κατά την τρέχουσα δύσκολη περίοδο της χρηματοοικονομικής κρίσης.

Όμως, για να συμβεί αυτά, θα πρέπει η κυβέρνηση να προχωρήσει με τολμηρές μεταρρυθμιστικές αποφάσεις στην ουσιαστική αλλαγή του πλαισίου λειτουργίας της ελληνικής οικονομίας.

Στην κατεύθυνση αυτή θα πρέπει να υπάρξουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

1. Η επανεκκίνηση των «πραγμάτων», με τη θέσπιση νέων κανόνων λειτουργίας των αγορών μας, αλλά κυρίως με τη διαπίστωση των διαρθρωτικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας και ολοκληρωτικά με τη λήψη αποφάσεων για την επίλυσή τους.

2. Η εύρεση κοινού τόπου συνεργασίας επιχειρήσεων και χρηματοπιστωτικού συστήματος, αφού πρέπει να αποτελέσει επείγουσα προτεραιότητα η **ενίσχυση της ρευστότητας των επιχειρήσεων**, μόνος για την εξασφάλιση της συνέχειάς τους και αφετέρου για τη διακράτηση της κοινωνικής συνοχής συνολικά στη χώρα, αλλά και ειδικότερα στην ελληνική περιφέρεια.

3. Το κράτος θα πρέπει να είναι συνεπές στις πληρωμές του προς τις επιχειρήσεις. Η **εξόφληση μέρους ή του συνόλου των οφειλών του προς τις επιχειρήσεις** σε κάθε περίπτωση θα δίνει ανάσα

στην εγκύρια επιχειρηματικότητα και θα συνέβαλλε καταλυτικά στη συγκράτηση και μείωση των αρνητικών ρυθμών ανάπτυξης κατά την τρέχουσα χρονική συγκυρία.

4. Η άμεση **προκήρυξη προγραμμάτων ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας** μέσω του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ). Μάλιστα, εάν υπάρξει ιδιαίτερη πρόβλεψη για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας που υιοθετεί την καινοτομία και τις νέες τεχνολογίες, βελτίζει στην εξωστρέφεια, σεβεται το περιβάλλον και αναπτύσσει δράσεις κοινωνικής υπευθυνότητας, τότε θα πράξει για έμπρακτη υποστήριξη της υγιούς επιχειρηματικότητας, η οποία θα στηρίζει το επόμενο χρόνο την εθνική μας οικονομία.

5. Η αναβάθμιση της παιδείας, η ενίσχυση του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας και η **σύνδεση της παιδείας και της εκπαίδευσης με το παραγωγικό μας σύστημα** για τη δημιουργία στελεχών που θα μπορούν άμεσα να εργασθούν στις ελληνικές επιχειρήσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Βεβαίως, ο επιχειρηματικός κόσμος της Βόρειας Ελλάδας έχει συνιληφθεί ότι το μέγεθος της κρίσης είναι το μεγαλύτερο που έχουμε ζήσει, καθώς οι προηγούμενες κρίσεις ούτε τόσο βάθος όπως η τωρινή είχαν ούτε οι προβλέψεις για τη διάρκειά τους τις ήθελαν μεγάλες, όπως θέλουν αυτήν που ζούμε σήμερα.

Για την έξοδο από την κρίση θα πρέπει:

- **Να αλλάξει το κράτος**, αφού καθημερινά παλεύουμε με τεράστια και αντιπορογωγικό κράτος, το οποίο διαρκώς μεγεθύνει τις δαπάνες του και το δημόσιο χρέος.
- **Να αλλάξει νοοτροπία η κοι-**

ωνία για να σπεγκλιβιστούμε, επιτέλους, από την ιδεολογία του βολέματος, του ρουφετιού και της λίγης προσπάθειας. Να γίνουμε παραγωγικοί και να σπάσουμε τους πελατειακούς δεσμούς με το πολιτικό μας σύστημα.

• **Οι επιχειρήσεις να δρύνουν διεθνώς** και όχι να είναι δέσμιες της τοπικής αγοράς, που και περιορισμένη είναι και μικρές δυνατότητες ανάπτυξης έχει.

Στο επίπεδο του κράτους θα πρέπει όλοι μας να κάνουμε ότι είναι δυνατόν για τη μείωση της γραφειοκρατίας. Και αυτό πρέπει να γίνει γιατί η **γραφειοκρατία δημιουργεί το μεγαλύτερο κόστος**, οικονομικό και ψυχολογικό, **σε κάθε δραστηριότητα τόσο των πολιτών όσο και των επιχειρήσεων**. Στο θέμα της γραφειοκρατίας (στη γενική της μορφή) τη μεγαλύτερη ευθύνη φέρει η διοικητική οργάνωση του κράτους, που χαρακτηρίζεται αφενός από

συγκεντρωτική δομή, αφού οι περισσότερες και κρισιμότερες αποφάσεις λαμβάνονται στην Αθήνα, και αφετέρου από την περίπλοκη διοικητική διάρθρωση της κρατικής μηχανής.

Για μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα είναι αδιανόητο να υπάρχουν δημόσιες υπηρεσίες οι οποίες κλείνουν στις 12.30, το τελευτάριο να μη λειτουργούν συνεχώς –και το Σαββατοκύριακο–, το λιμάνο να μην εργαζόμαστε επί 24ώρου βάσεως, ενώ για να πληρωθεί κάποιος και σχετικά με

το ιακύν φαρολογικό καθեսτώσ ή την εργατική νομοθεσία χρειάζεται τη συμβουλή τουλάχιστον τριών ειδικών επί του θέματος.

Αν προσθέσουμε σ' αυτό και την απουσία νοοτροπίας στήριξης των ανθρώπων του επιχειρείν και της παραγωγής από τη δημόσια διοίκηση, η εικόνα είναι πλήρης.

Είναι επτακτική **ανάγκη να στηριχθεί ο ιδιωτικός τομέας**, ο οποίος έχει δεχτεί και αποδεχτεί διαχρονικά τις δυνατότητες του και τη συμβολή του στην ανάπτυξη της χώρας.

Είναι λοιπόν ώρα ανάληψης των ευθυνών απ' όλους εμάς που συμ-

μετέχουμε στο οικονομικό γίγνεσθαι της χώρας μας και γι' αυτό θα πρέπει να επιδειξουμε ψυχραιμία. Κάτι τέτοιο θα σήμαινε ότι είμαστε ώριμοι και σοβαροί και, κυρίως, θα καταγράψουμε τη διάθεσή μας να πολεμήσουμε όλοι μαζί για να εξέλθουμε από την κρίση.

Ας μη γελιόμαστε. Το πρόβλημα είναι συνολικό. Είναι πρόβλημα όλων μας, είτε εργοδότες είμαστε είτε εργαζόμενοι. Και θέλω να επισημάνω ότι **δεν είναι δυνατόν κάποια κοινωνική ομάδα να βγει αλώβητη από την κρίση. Όλοι θα την πληρώσουμε – άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο**. Γι' αυτό θα πρέπει όλοι οι κοινωνικοί εταίροι να προτείνουν συγκεκριμένα, ουσιαστικά και άμεσα εφφορμόσιμα μέτρα, ούτως ώστε η **κρίση να είναι η ευκαιρία για την αναμόρφωση του κράτους και των αγορών μας**.

✓ Δεν είναι δυνατόν κάποια κοινωνική ομάδα να βγει αλώβητη από την κρίση. Όλοι θα την πληρώσουμε – άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο